

עמ"ת 30912/11/17 - מדינת ישראל נגד המאם אבו ערוג (עציר) תושבי איו"ש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 30912-11-17 מדינת ישראל נ' אבו ערוג(עציר)
לפני כבוד השופטת דבורה עטר
מדינת ישראל
העוררת

16 נובמבר 2017

נגד
המשיב
המאם אבו ערוג (עציר) תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד שגב

ב"כ המשיב - עו"ד איהאב עאבד אל-חי

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה מיום 13.11.2017 בגדרה הורה ביהמ"ש על שחרורו של המשיב בתנאים הכוללים הפקדה כספית בסך של 12,000 ₪, התחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪ וערבות צד ג' של אזרח ישראלי בסך של 20,000 ₪.

2. ב"כ העוררת הפנה את ביהמ"ש להחלטת ביהמ"ש העליון בעניינו של קונדוס (בש"פ 6781/13) וטען כי בית משפט קמא לא יישם נכונה את אמות המידה שנקבעו בהחלטה זו, בעת שנתן מעמד בכורה להיות המשיב נעדר הרשעות קודמות.

זאת בעוד שקיימות בעניינו של המשיב מעבר לחשש להימלטות מן הדין, גם עילת מסוכנות, נוכח מהות העבירות בהן הואשם ושילובם של המעשים ומהותם ביחד עם עילות המעצר אינם מאפשרים שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

הוסיף וטען ב"כ העוררת, כי גם אם יקבע בימ"ש שיש להותיר את עצם השחרור על כנו, הרי שלאור החלטת בימ"ש זה בעמ"ת 12279-09-17 אליה הפנה גם בימ"ש קמא, יש להחמיר בערבויות ובאיזון המתחייב לטעמו

עמוד 1

יש להחמיר בעניינו של המשיב דכאן בשים לב לכך שנעצר כפסע לפני העברת הרכב לשטחי האזור.

3. ב"כ המשיב טען כי דין הערר להידחות במלואו.

לעצם החלטת השחרור, טען ב"כ המשיב כי בדין קבע בימ"ש קמא שבנסיבות בהן מדובר על משיב נעדר עבר פלילי אשר ביצע לכאורה עבירות רכוש, ניתן להורות על שחרורו לחלופת מעצר. אשר למהות העבירות, ציין ב"כ המשיב כי הסכים אמנם לקיומן של ראיות לכאורה ואולם חלק על ביצוע עבירת החבלה במזיד המיוחסת למשיב אשר לא נבחנה עד תום במסגרת החקירה ובימ"ש קמא אף לא הכריע בה לגופה ועל כן לבטח, אינה מהווה נסיבה לחומרה כפי שטוען ב"כ העוררת.

הוסיף וטען ב"כ המשיב בהפנותו לפסיקה שהגיש, כי הערבויות שהשית בימ"ש קמא עולות בקנה אחד עם פסיקת בתי המשפט ועתר לדחות את הערר גם בהיבט זה.

4. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, חבלה במזיד ברכב, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, למעט בכל הנוגע לעבירת החבלה במזיד ברכב. שאלת קיומן של ראיות לכאורה אם לאו בהקשר לעבירה זו לא הוכרעה לגופה בבית משפט קמא אשר ציין כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לליבת האישום, למעט לעבירה זו, ועל כן בבואי להכריע בערר זה, יהיו לפניי העבירות שקיומן של ראיות לכאורה אינה שנויה במחלוקת.

5. בהלכת קונדוס נקבעו אמות מידה בבוא ביהמ"ש לבחון את האפשרות לשחרורם של נאשמים שמתגוררים באזור לחלופת מעצר. אמות מידה אלה כמו גם יישומן בפסיקה מצאו את ביטוין בהחלטתו המלומדת של בימ"ש זה (כב' השו' קובו) בעמ"ת 12279-09-17, אליה הפנה גם בימ"ש קמא ולאורה גם טען ב"כ העוררת בטיעונוי ותהא לנגד עיניי בבואי להכריע בערר זה.

6. כאשר לעבירת השהייה הבלתי חוקית מתווספות עבירות רכוש, עוצמת עילת ההימלטות הינה מוגדרת בשים לב לעונש המאסר הממושך הצפוי לאותו נאשם אם יורשע בדין.

7. כאשר מבוצעת עבירת רכוש על ידי מי ששוהה בישראל שלא כדין, יש לבחון לצד עילת ההימלטות גם את עילת המסוכנות ועילה זו תבחן בנוסף לעילת החשש להימלטות ובשים לב לכלל הנסיבות הספציפיות של כל תיק ותיק.

8. בבואי לבחון את נסיבותיו הספציפיות של המשיב שלפניי, הרי שאין המדובר בעבירת שבח שלא התלוותה אליה כל עבירה נלווית, אלא בוצעו לכאורה עבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ועל כן ומבעבר לעילת ההימלטות מאימת הדין, קיימת גם עילת מסוכנות לביטחון הציבור ורכושו.

מאידך גיסא, אין להתעלם מכך כי המדובר במשיב צעיר לימים שהינו נעדר עבר פלילי ולמהות המעשה שעניינו מבלי להקל ראש גניבת רכב אחד שלא בצוותא חדא ועל כן בנסיבותיו הספציפיות של תיק זה, לא שגה בימ"ש קמא שעה שקבע שניתן להורות על שחרורו של המשיב כנגד המצאת ערבויות.

9. אשר לשיעור הערבויות, נועדו להפיג את החשש להימלטות מאימת הדין, בשים לב לקיומה בנוסף של עילת המסוכנות ולמהות העבירות המיוחסות למשיב והענישה לה הוא צפוי היה ויורשע באופן שאכן לא יבכר את חילוטן על פני התייצבותו למשפט ולמאסר.

10. סכום ההפקדה שנקבע על ידי בימ"ש קמא וכן הערבויות, אין בהן כדי למלא אחר תכלית זו ולאחר שנתתי את דעתי לסך כל השיקולים הצריכים לעניין ובאיזונים המתחייבים בשים לב לפסיקה שהוגשה לעיוני ולערבויות שנקבעו בהחלטתו של כב' השו' קובו והפסיקה המוזכרת בהם, בשינויים המחויבים לעניין שלפניי, מצאתי לקבוע כי חלף הערבויות שניתנו בבימ"ש קמא שחרורו של המשיב יהא בתנאים הבאים:

א. חתימה על התחייבות עצמית בסך של 50,000 ₪.

ב. שתי ערבויות צד ג' של אזרחי מדינת ישראל בסך של 30,000 ₪ כל אחת.

ג. הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך של 25,000 ₪.

לא יעמוד המשיב בתנאים האמורים, יישאר במעצר עד להחלטה אחרת ויובא לדין בבימ"ש השלום לתזכורת ערבויות במועד שנקבע ביום 21.11.2017 בשעה 09:00 בפני שופט תורן.

סוף דבר, הערר בעניין עצם שחרורו של המשיב נדחה בזאת בכפוף להכבדת התנאים כמפורט לעיל

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

החלטה

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת